

ಪ್ರತಿದಿನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಆಚರಣೆ

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ - ಜೂನ್ 2014

*For thyself it is greater to be
a good shoemaker than a luxurious
and incompetent king.*

- Sri Aurobindo

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಬೆಲೆ : 15/-</p>	<p align="center">“ಪ್ರತಿದಿನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಆಚರಣೆ”</p> <p align="center">(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ನುಡಿಗಳು)</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಯುವ ಜನರಿಗೆ - ಶ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು 3</p> <p>ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಘರ್ಷ 4</p> <p>ಕ್ಷುದ್ರ ಅಹಂಕಾರ (ಕವಿತೆ) 7</p> <p>ಪ್ರತಿದಿನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಆಚರಣೆ</p> <p>ನಿಮ್ಮದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರಿ 7</p> <p>ಅನಂತ ನಮಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡಿರಿ 11</p> <p>ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನ 12</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕಪಾವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯುವುದು 14</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ಶ.ಸ. ಸಿಂಹ * ಮನುಷ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? 17</p> <p>ಅನು : ಡಾ (ಶ್ರೀಮತಿ) ಮಧುಮತಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ * ನಿಶ್ಚಲತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿರಿ 20</p> <p>ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದ ಉಪಯುಕ್ತತೆ 22</p> <p>ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಿರಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ 24</p>

ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು 26
ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಜ್ವಾಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಬೇಕು 27 ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ 30
ದೇಹಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಮಗ್ರ ನೆರವೇರಿಕೆ 32
ಅನುಬಂಧ: ಬ್ರಹ್ಮನ ವಧು (ವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಕತೆ) 34

* ಇವರ ಅನುವಾದ ಲೇಖನಗಳು ಏಪ್ರಿಲ್ 2007 ರ
ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದವು.
(ಸಂ.)

ಯುವ ಜನರಿಗೆ - ಪ್ರೀತಿಸೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು

ನನ್ನ ಮಗು, ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು, ದುರದೃಷ್ಟದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. - ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತ, ಕಲಿಯುತ್ತ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅದು ನನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು, ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮನ್ನು - ಎಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು - ನನ್ನ ಮಾತೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು, ನಾವು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೆಯಾಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆಲಸಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಎಂದೂ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಯಾವುದಾದರ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವಳು ನಮ್ಮತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು: "ಇದೆಂತಹ ಮೂರ್ಖತನ, ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದರಾಗಬೇಡಿರಿ, ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದತ್ತ ಗಮನ ಕೊಡಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಲಹರಿಗಳತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಬೇಡ, ಅದು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ."

ನನ್ನ ಮಾತೆಯ ಮಾತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು, ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೃತಜ್ಞಳಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಅವಳು ನನಗೆ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ, ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸ್ವಂತದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವುದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ನಿಮಗೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದುದೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ತಳಮಳ ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ (ಸಂಗೀತ, ವರ್ಣಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ) ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ-ವಾಗಿರದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರದ ಹಾಗೂ ಅಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿರದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಅಜ್ಞಾನಿ ಹಾಗೂ ಅಸಂಸ್ಕೃತನಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದನ್ನು ಬಯಸದಿದ್ದರೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯದಾದ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು.

ನೀವು ನಿಯಮಿತತನದಿಂದ ದಿನಾಲು ಎಂಟು ಅಥವಾ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಹಸಿವಾಗುತ್ತದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟ

ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ನೀವು ಒಳ್ಳೆ ಲಹರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರೋ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಲಹರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರೋ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಮಾತೆ.

*

ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಘರ್ಷ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾನೀಯಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆ ದಕ್ಷಿಣ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಒಂದು ಊರಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮಧ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯ ಸೇವಿಸುವುದು ಜನರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ನಡೆಯುವವನು, ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಆಕ್ಷೇಪವಿದೆ. ನಾನು ಆ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದೇ ಮತ್ತು ಆ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕೇ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳಿವೆ, ಅವು ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು.

ಯಾವ ಸಲಹೆಗಾರನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಸಲಹೆ ಹೀಗಿದೆ: ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀನೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನೇನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುದ್ರಿಸಿಟ್ಟ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಭಿನ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾದರೂ ಕೂಡ

ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ, ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಂತದಿಂದಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ನಿನಗೆ ಸಮಾಧಾನಕರ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಸಂಭವವಿದೆ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತ ಸುತ್ತು ಹೊಡೆಯುವುದು, ಒಬ್ಬ ಇಲ್ಲವೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲ ಉಪದೇಶಗಳು, ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದರತ್ತ ನೀನು ತಲುಪದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ನೀನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರೇಷೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದರತ್ತ ಇರುವಂತಾಗಲಿ, ಅದು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ: “ಆದರೆ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ನಿಖರವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನಾನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗುವುದು.”

ಇಲ್ಲ, ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಕೇವಲ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೊಬ್ಬನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು - ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಆಕಾರ ಕೊಡುವುದನ್ನು (ಅದು ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದ್ದರೂ) ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಭಗವಂತನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇದೀಗ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಗಾಢವಾದ, ಸತತ ಇರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಷೆಯನ್ನು ನೀವು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವದೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಒದಗಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೇ ಸ್ವತಃ ಅವು ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಆಗಬಲ್ಲವು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬದಲಾಗುವವು ಮತ್ತು ಅವುಗಳೇ ಸ್ವತಃ ಸರಿಯಾದ ವೃತ್ತಿಯತ್ತ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯದತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವವು. ಅದು

ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಮನೋಭಾವ, ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಏಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ದೊರೆತ ಉಪದೇಶವನ್ನಾಗಲಿ, ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗಲೂ ಕೂಡ ನಾವೇ ಸ್ವತಃ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿ-ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಯಶಸ್ಸನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟು, ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಒಣಜಂಬ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪವಿತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು, ಅವನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 19, 1950

(Sri Aurobindo Circle, No. 7 (1951) pp 161-62)

*

ಇಡಿಯಾದ ಸ್ವ-ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮತೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡದಂತೆ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವಿಕೆ, ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅದರ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅಜ್ಞಾನಿ ರೀತಿಗಳಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸುವ ವಿಮೋಚನೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸತ್ತೆಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವದ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಅದು ನಿಜವಾದ, ಇಡಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಅರ್ಪಣೆ.

(CWSA 23/221)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಅವನನ್ನು ಆಸೆಯಾಗಲಿ, ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಮುಂದೆಳೆಯಬಾರದು, ಆದರೆ ಆ ಮುಂದೆಳೆತ ದೈವೀ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲುಗಾಡುವ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ, ವಿಶ್ವಾಸೀತೆ ದೈವೀಪ್ರಕಾಶದಿಂದ, ಚಲನೆಗೊಳಗಾದ ದೈವೀ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪರಮೋಚ್ಚ ಆನಂದದಿಂದ ಬಂದ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂತೋಷಕರ ಪ್ರಚೋದನೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕು.

(CWSA 23/267)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಕ್ಷುದ್ರ ಅಹಂಕಾರ (ಕವಿತೆ)

ಜಗನ್ನಾತೆ ಮಾಡಿಹಳು ಅಹಂಕಾರದೀ ಗೊಂಬೆಯನು,
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಲಾಭಬಡಕನನು
ಅವನ ಜೀವನಾವಧಿಯಲಿ ಅವಳಿರಿಸಿದ ಭರವಸೆಗೆ ದೋಹವಾಗಿಹುದು
ಹಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವ ಅವನು ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವನು ಅವಳ ಋಣದಿಂದ.

ಅಹಂಕಾರ ತುಂಬಿ ಬಿಡುವುದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ಚಲನೆಯನು
ಸತ್ತೆಯ ನೆಯ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿ ಎಳೆಯಲಿ ಇರುವುದದರ ಒಳ ಹೇಳಿಗೆ
ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ ಬಡಾಯಿ ನಾವು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ
ಅನುದಾರಭಾಗವೊಂದನದು

ಕಳವು ಮಾಡುವುದು, ಶೂನ್ಯವಾಗಿರಲು ಯಾವ ಭಾಗವನೂ ಬಿಡದು.

ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಜಗದನಂತತೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿ
ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರತಿ ಜೀವಕೋಶವನು ನಿನಗರ್ಪಿಸಲು
ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲಿ, ಆತ್ಮದಲಿ ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗವೊಂದಿಹುದು.
ಆಗ ಪ್ರಕಾಶದಲಿ ಅನುದಾರ ಮೋಹಕಶಕ್ತಿ ಮಂಕಾಗುವುದು.

ತನ್ನ ಬಂಡಾಯ ತೊರೆದ ಪ್ರಕೃತಿ ಆಗುವುದು
ದಿವ್ಯಾತ್ಮನ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯ ಉಸಿರು.

(CWSA 2/615)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಪ್ರತಿದಿನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಆಚರಣೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೊಳಗೇ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಿಮ್ಮೊಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಇದ್ದವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಾಹ್ಯದತ್ತ ಹೊರಳಿಕೊಂಡ ಚಲನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಎಲ್ಲ ಚೈತನ್ಯಗಳು ಬಾಹ್ಯದತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಇಡೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ; ಏನಾದರೂ ಅಂತರಂಗದತ್ತ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಅತಿ

ಅಲ್ಪವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಬಹಳ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿರುವಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಬಹಳ ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ತೀವ್ರ ಆಘಾತವಿರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು, ಜೀವನ ತಂದುಕೊಡುವ ಆಘಾತಗಳು, ನಿಖರವಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಅಂತರಂಗದತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ.

... ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಅನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ ಅವರ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಹಿಮ್ಮೊಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಆ ಸತ್ತೆಯನ್ನು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂತರಂಗದತ್ತ ಹೊರಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಅದು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಆಳದಲ್ಲಾಗುವ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗುವಿಕೆ, ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಎತ್ತರಗಳಿಂದ ಅದು ಭಿನ್ನವಾದುದು. ಅಕ್ಷರಶಃ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಹೊರಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

...

ಸತ್ತೆಯ ಹಿಮ್ಮೊಗವಾಗುವಿಕೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅರಸುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ, ಊಹೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ತಡಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ ನೇರವಾಗಿ ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ದೂರ ಸಾಗಿ ಹೋದಾಗ - ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ - ಪರಮೋಚ್ಚ ಸತ್ಯ ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಭು ಮಾತ್ರ ಸಂಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ, ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ, ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೋಷವಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ದೈವೀಪ್ರಭು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ತಪ್ಪಾಗಿ ನೋಡುವ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗದಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ, ಒಂದು ಗುರಿಯಿದೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತವೆ.

*

ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧನೆಯತ್ತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೊರಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸಾಧನೆಯತ್ತ ಹೊರಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ನಿರುಪಯುಕ್ತ, ಬಾಹ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಢವಾದ ಆಂತರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯಾವುದೋ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಓದುವುದು, ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದು, ಏನನ್ನೋ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಇದ್ದಲ್ಲದರ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಓದಿದರೆ, ದೈವೀ ಸಿದ್ಧಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳನ್ನು, ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಹೊರಳಿಸುವ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಸೂಚನೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದ ಜನರ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾದರೆ ನೀವು ಎಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವುದೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾರದು, ಮತ್ತು ಅದು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೆ ನೀವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಆ ರೀತಿ ದೊರಕಿಸುತ್ತಾನೆ, ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದತ್ತ ಹೊರಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವನು ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮದೇ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ನೀವು ಎಲ್ಲ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿದರೆ, ಜನರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟರೆ, ಈ ಒಬ್ಬನ ಉಪದೇಶವನ್ನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಆಸೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನೀವು ನಿಮಗಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರಿರಿ. ಇನ್ನಿತರರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವಂತಹ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ವಾತಾವರಣ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಯೋಗಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ಏಕಮಾತ್ರ ಮನೋಧರ್ಮ ನಮ್ಮನಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ, ಹಾಗೂ ದೈವಾಜ್ಞೆ ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದು ಏನೂ ಇರಬಾರದು, ಯಾವುದೂ ಭಾರವಾದದ್ದೆನಿಸಬಾರದು. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಪ್ರಚೋದನೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ಭಾರ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾದ ಚಲನೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ನಿಮ್ಮವೆಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸಬಾರದು - ಅವು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಯಾವುದರಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡಲಿ ಎಂಬುದು ಭಗವಂತನ ಬಯಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅದರಿಂದ ನೀವು ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಿರಿ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ನೀವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಎಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮನುಷ್ಯ ಚೈತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಚೈತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾದಾಗ ಮತ್ತು ಸತತ ಚೈತ್ಯದೊಡನೆ ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕೆ ಪಡೆದಾಗ, ಮತ್ತು ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾದಾಗ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಈ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ಪಡೆದಾಗ, ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದೊಡನೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪಂತ ಸಹಯೋಗಿಯಾದಾಗ - ಅದು ಪ್ರಾರಂಭ ಬಿಂದು.

ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಅಭೀಪ್ಸೆ ಪಡುವವನಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವನದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 9/415-16; 6/356-57; 3/54-55; 8/136)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅನಂತ ನಮಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡಿ

ಯಾವುದೋ ವಿಷಯದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬೇಸರವುಂಟಾದಾಗ, ಏನೋ ಒಂದು ನಿಮಗೆ ವೇದನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಕಾಲದ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ (space)ದ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಏನೆಲ್ಲ ಜರುಗಿ ಹೋಗಿದೆಯೋ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸಲಿದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆಗ ಈ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹಾದು ಹೋಗುವ ಉಸಿರಿದ್ದ ಹಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ; ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಯ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ, ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅನಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡು (ಕ್ಷಣ), ನಿಜವಾಗಿ ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಮನಗಾಣಲು ಶಕ್ತನಾದರೆ ... ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ತಾನು ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು, ಚಿಕ್ಕ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವುದನ್ನು, ಸದ್ಯ ನಿಮಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಂತೋಷಕರವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ಷಣವನ್ನು, ಕೇವಲ ಇದನ್ನು - ಅದು ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣ, ಈ ಮೊದಲು ನೀವು ಹಲವಾರು ಸಲ ಅಂತಹದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹದನ್ನು ಕಾಣಲಿದ್ದೀರಿ, ಸದ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದರೆ "ಅದಕ್ಕೇಕೆ ನಾನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟೆ?" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಮನುಷ್ಯ ಶಕ್ತನಾದರೆ, ಅನಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸೆಕೆಂಡಿನಷ್ಟು, ಸೆಕೆಂಡಿನಷ್ಟೂ ಇರದೆ ಇರಬಹುದು, ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರಬಹುದು, ಅನಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ - ಮೊದಲು, ಹಿಂದೆ - ಮತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಅಂಟಿಸುವ ಮಹತ್ವ ಅತ್ಯಂತ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡರೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ತನಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಸುವ ಮಹತ್ವ ಮೂರ್ಖತನದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲ ಅಸಂತೋಷ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ನೋವು ಕೂಡ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ

ತನ್ನನ್ನು ಅನಂತತೆ, ಶಾಶ್ವತತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ತರಹದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು. ಮನುಷ್ಯ ಶುದ್ಧಗೊಂಡು ಹೊರಬರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ವೇದನಾಪೂರ್ಣ-ವಾದವುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬಲ್ಲನು. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಲೆ ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರತರುತ್ತದೆ.

(CWM 6/344-45)

*

ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಬರುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯಿಂದ ಜಳಕ ಮಾಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪಾರಾಗಲಾರದಂತೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಿತಾದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ವಿಷಾದಕರ ಹಾಗೂ ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸುವಂತಹದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅನಂತ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ, ನಾವು ಕೇವಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕಬೇಕು.

(CWM 17/188)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನ

ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನಗಳಿವೆ. - ನೀವೊಂದು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಇದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಧ್ಯಾನ, ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕುರಿತು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಾಗ, ತಾವು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ಜನರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿಚಾರವೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಯಾವುದೊಂದರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. - ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುತ್ತ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದರಿಂದ - ಅದು

ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಣಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ - ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಾಗಿ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನಿತರರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯಿಂದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿಫಲಿತಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಜವಾದ, ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಅವರು ತಲುಪುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಾಗಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿದಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನವಿದೆ, ಅದೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿದ್ದು, ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಹಲವಾರು ಯೋಚನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಪರಿಣಾಮದ ಬಗೆಗೆ ನಿಮಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರಿ, ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ, ಶಾಂತರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗ ಒಮ್ಮೆಗೆ ನೀವು ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಜ್ವಾಲೆ ಉಜ್ವಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವಿರಿ. ಮತ್ತು ಆ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಸೆದುಬಿಡಿರಿ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಜ್ವಾಲೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುವಂತಾಗುವುದು. ನೀವು ಆ ಜ್ವಾಲೆಯೊಡನೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಪಡೆಯಿರಿ. ಆಗ ನೀವು ಬೇರೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನೇನೂ ಮಾಡದೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲುಪುವಿರಿ - ಅದು ಸರಳವಾದ, ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದ, ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುವ ಅಭಿಪ್ರೇಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕ್ಕೂ, ಪರಿಣಾಮದ ಬಗೆಗೆ, ಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಏನಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಬಯಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. - ಅದು, ಸರಳವಾಗಿ, ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಪರಿಣಾಮ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬಾರದು, ಏಕಾಗತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಗಾಢವಾಗುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಆಗ, ಅಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ದೃಢವಾಗಿ

ಹೇಳಬಲ್ಲೆ, ಅಂದರೆ ನೀವು ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಗರಿಷ್ಠಮಟ್ಟದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆಗ, ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗೆಗಿನ, ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದರ ಬಗೆಗಿನ, ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದರ ಬಗೆಗಿನ ಚಿಂತೆಗಳೆಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗಿರದ ಉಗಿಯಂತೆ, ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಈ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಜೀವಿಸಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ, ತತ್ಕ್ಷಣ ದೊರಕಿಸುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ, ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ಏನಾದರೊಂದು ಸಂಭವಿಸುವುದು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದು.

(CWM 4/104-05)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕಷ್ಟಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯುವುದು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಾದ ಅಂಶಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಳೆದ ಸಲ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅವು ನಮಗೆ ಹೆಡ್ಡತನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಚನೆ ನೀಡುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಇಂತಹ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಮೊದಲು ಅಂತಹ ಅಂಶದ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಂದಿದ ಕೊಂಡಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿರಿ. ಅದು ಆಂತರಿಕ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯ, ತಿಳಿಯಿತೆ?

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅಂತಹ ಅಂಶಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಬಹಳ ಉದಾರರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಅದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂವೇದನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗೆಗೂ ಅಂದರೆ ನೀವು ಇತರರ ದೋಷಗಳನ್ನು, ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು, ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ

ಅವರ ವಿಲಕ್ಷಣ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ: “ಸರಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ, ಬಹುಶಃ ಆ ದಿನವೇ ಮುಂದಿನ ನಿಮಿಷ ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶುಷ್ಕ ಭಾವನೆ, ಬಿಗಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಮೃದುವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುವ ಕಹಿಯಾದ ಏನೋ ಒಂದು - ಅದು ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸುವವರೆಗೂ ಹೋಗಬಹುದು, ಬದ್ಧ-ದ್ವೇಷ, ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲು ಬಯಸುವುದು - ಅದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಈ ಮೊದಲಿದ್ದ ಭಾವನೆಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು! ಒಂದು ದಿನ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನಿಮಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ನೀವು “ಪರವಾಯಿಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಇಲ್ಲವೆ “ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ” ಇಲ್ಲವೆ “ಅದು ಅವನ ಸ್ವಭಾವ” ಇಲ್ಲವೆ “ಅವನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ, ಇಲ್ಲವೆ ಅಂದೇ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ, ನೀವು “ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು, ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು, ತಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಂದುಕೊಡಬೇಕು” - ಅದನ್ನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೋಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ನೀವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು, ಅಸೂಯೆ, ಸಂಕುಚಿತತೆಗಳ ಭಾವನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾವನೆಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ಕಪ್ಪಾದ ಬದಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ತತ್ಕ್ಷಣ, ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ನೋಡಿದ್ದು ‘ನಾನು’ ಎಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು “ಅದು ನನ್ನ ಛಾಯೆ, ನಾನದನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಕಿತ್ತೆಯೆಸಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀರುತ್ತಾನೆ, ಅವೆರಡೂ ಬದಿಗಳು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ - ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಕಾರ್ಯ - ಆದರೆ ಆ ಕೆಟ್ಟ ಭಾಗ ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು (ಕೆಟ್ಟ ಭಾಗದಿಂದ) ದೂರ ನಿಲ್ಲಬೇಕು, ನಂತರ ಅದರ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀರಿ ಅದು ಮತ್ತೆ

ತಿರುಗಿ ಬರದಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ದೂರ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ಎಸೆಯಬಲ್ಲ. ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಇಂತಹದು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಮನುಷ್ಯ ಈ (ಕೆಟ್ಟ) ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಛಾಯೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ತರುವಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀರಬಹುದು, ಆಗ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇಂತಹದು ಬಹಳ ವಿರಳ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವಂತಹದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ-ವಾದದ್ದೆಂದರೆ: “ಇಲ್ಲ, ಇದು ನಾನಲ್ಲ! ನನಗದು ಬೇಡ! ಈ ಚಲನೆಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು!” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಚೆಗೆ ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಕೊನೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೊಳಗೆ ಸಂಘರ್ಷ ಇರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಯುಳ್ಳವನು ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕಪಟನು ಆಗಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿವೇಕರಹಿತ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂತಹ ವರ್ತನೆಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅತಿ ಸರಳ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು “ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಅದರ ಮುಂದಿನ ದಿನ ನಾನು ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ದುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಇಡೀ ದಿನ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆಲೆ ದುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಕಾಲ ಅತಿ ದುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರುವ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೇವಲ, ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ, ಕೆಟ್ಟ, ತೀರ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವ ಯೋಚನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನೇ ನೀವು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರಕಟವಾದ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ) ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಕಾಶದೆದುರು ಇರಿಸಬೇಕು. “ಇಲ್ಲ, ನೀನು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ,

ನೀನು - ನನಗೆ - ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೇನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ! ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಿ ಮತ್ತು ನೀನು ತಿರುಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

(ಮೌನದ ನಂತರ) ಇದು ಒಂದೇನೋ ಆಗಿದೆ - ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ದಿನಾಲು ಪಡೆಯಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮದ ಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದಾಗ, ದೊಡ್ಡ ಅಭಿಪ್ರೇಯದ್ದಾಗ, ಒಮ್ಮೆಗೆ ದೈವೀ ಗುರಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅವನು ಪಡೆದಾಗ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ತೀವ್ರ ಪ್ರೇರಣೆಯುಂಟಾದಾಗ, ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯುಂಟಾದಾಗ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ, ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅತಿ ಕ್ಷುದ್ರ, ಸಂಕುಚಿತ, ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ, ಸ್ವ-ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಲುಪನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅತಿ ಮಂದ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆವಿಯಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಈ ವಿಷಯದತ್ತ ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ನೆರೆಹೊರೆಯವರಂತೆ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಮಿಶ್ರಣವಾಗದಂತೆ ತಡೆಯಬೇಕು, ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು, ಛಾಯೆ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಂತರ ಛಾಯೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬಹುದು.

(CWM 6:262-64)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾದಾಗ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವಸರದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅವಸರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇದು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ವಿಷಯ. ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ದಿನ ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರಿ, ಮೂರನೆಯ ರೀತಿಯೊಂದಿದೆ: ಅದು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಕಾರ್ಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಿ. ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನೀವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಡಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ, ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದಲ್ಲವೆ? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಸರ ಮಾಡದೆ, ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡದೆ ಅರ್ಧತಾಸು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯೋಣ. ನೀವು ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ: ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿವೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನವಿದೆ - ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು, ಬೇರೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲ. ಚಲನೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲ, ನಿಖರವಾದ ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿಖರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು (ನನಗೆ ಅದರ ಅನುಭವವಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ) ನೀವು ಅರ್ಧ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಹದಿನೈದೈದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ, ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ. ನೀವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯ ಗಾಢತೆಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ.

ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉತ್ತರ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನೀವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ - ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆಟ, ಕೆಲಸ ಇತ್ಯಾದಿ - ಒಂದೇ ಪರಿಹಾರವಿದೆ: ಅದು ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಈ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆಯಾಸದ ಭಾವನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾನಸಿಕ

ಉದ್ದೇಗ(tension)ವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಾಗ ಅಂತಹ ಉದ್ದೇಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ದಣಿವು ತರಿಸುವುದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಇರುವುದು, ಮನಸ್ಸು ಚಿದರಿ ಹೋಗಿರುವುದು, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವನು. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಗತಿಯ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರಿ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಸ್ವಪ್ನ ವಿಚಾರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅನಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದಾಸೀನತೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯ ಬೇಗನೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ.

(CWM, 4/187-88)

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯೆಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದು ಚಿದರಿ ಹೋದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆಳೆದು ಒಂದೇ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರು ತಾವು ಕೈಕೊಂಡ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ನಾಯುಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಖರವಾಗಿ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು, ತರಬೇತು ಪಡೆಯುವ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಈಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಜನಕ ದುರ್ಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಿಂದ ಇನ್ನಿತರರ ಹಾಗೆ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಬಲ್ಲನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಹೊಯ್ದಾಡುವ ಮೇಣಬತ್ತಿಯ ದೀಪದಂತಿರಬಾರದು.

ಸಂಕಲ್ಪ, ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: ಅದು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ಆದರೆ ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಚಾರಿತ್ರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಮೂರ್ಖತನದ್ದು.

(CWM, 4/5)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಶ್ಚಲತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ

ಮಾನಸಿಕ, ಸಂವೇದನ ಕೇಂದ್ರದ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ನಿಮ್ಮತ್ತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ, ನೀವು ಗೋಡೆಯ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಲುಗಾಡದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಕೂಡಲೆ ಹಿಂದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ಆಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೂಲಿ ಮಾಡಲು ಬಂದವನ ಕೈಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು ತಿಳಿಯಿತೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಲವಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ, ಒಳಗೆ ಕುದಿಯುತ್ತ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೆಯ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಲ್ಲಿರಬಾರದು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರ ಅರ್ಥ ಅದಲ್ಲ. ಅದರರ್ಥ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿದೆ.

(CWM 8/67-68)

*

ಸರಿ, ಸ್ಥಿರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂಬುದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಿ? ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಆಟ ಹಾಗೂ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಕ ಆಟ ಇವುಗಳ ನಡುವಿರುವ ಭೇದದ ಹಾಗೆ ಸ್ಥಿರ ಹಾಗೂ ಚಲನಶೀಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಭೇದವಿದೆ, ತಿಳಿಯಿತೆ? ಅದು ಅಂತಹದೇ ವಿಷಯ. ಸ್ಥಿರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೂ ಅದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾಗದು, ಯಾವುದೂ ಅದನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಲಾಗದು. ಅದು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲಾಗದು. ಚಲನಶೀಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತಹದು, ಅದು ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಚಲನಶೀಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸಲಾಗದ ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ಥಿರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಬೇಕು.

ನೀವು ಏನನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೀರೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಅದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಚಲನಶೀಲವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂಬುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರದ ಹೊರತು ಅವನು ಅದನ್ನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅವನು ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೂಡ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆಯ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರನು - ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ, ಮತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ, ಅದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅತಿ ಅಸಹ್ಯವಾದುದು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದಾಗ - ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಂದಿರಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ, ಅಲಗೂಡದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನಿಮಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ. ಇಂತಹ ಅವಮಾನಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ (ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ), ವಿಚಲಿತರಾಗದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು: ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಆ ಶಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಯಾರೂ, ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರರು, ನೀವು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಯಾವ ಸಂಕೇತವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದೂ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಚಿದ ಎಲ್ಲ ಅವಮಾನಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಬಡಿತಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವಂತೆ, ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಳಗಾಗದಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಅಂತಹ ಕಂಪನಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ನರಗಳು ತಮ್ಮ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಬಿಗಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹಾಗಿರಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವಮಾನವನ್ನು ಅವಮಾನದಿಂದ,

ಹೊಡೆತವನ್ನು ಹೊಡೆತದಿಂದ, ವಾದವನ್ನು ವಾದದಿಂದ ಉತ್ತರ ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ಸ್ಥಿರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅನಂತಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 4/367-88)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದ ಉಪಯುಕ್ತತೆ

(3/250-251) ಬಾಳ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶೂನ್ಯತಾಭಾವ, ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ, ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಆಗ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಕೂಡಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೇರೆ ದಿಶೆಗಳತ್ತ ತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ. ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವಿರಿ. ಚಿಕ್ಕವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಿರಿಯರವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಬೇಸರ ಬರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸೇರದ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ನೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಬೇಸರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೇಸರಿಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸರಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವಿದೆ - ಅದು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತಂದು-ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಬಿಡುವಿನ ಅಲ್ಪ ಸಮಯವಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಒಂದು ಗಂಟೆಯದಾಗಲಿ, ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳದ್ದಾಗಲಿ, ನಿಮಗೆ ನೀವೇ "ಕೊನೆಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆವಹಿಸಲು, ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು, ನನ್ನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪುನಃ ಜೀವಿಸಲು, ನನ್ನನ್ನು ದೈವೀಸತ್ಯಕ್ಕೆ, ಸನಾತನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ನೀವು ಖೀಡೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಇದ್ದಾಗ, ನೀವಿದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿದರೆ, ನೀವು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮ) ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ, ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ - ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರವಾದ ದುರ್ಬಲತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ

ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ - ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವ ಸಮಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅವಕಾಶದ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಷ್ಟು ಕಳೆದು-ಕೊಂಡಿರುವಿರೆಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ - ಆಗ ನೀವು ಎರಡು ಪಟ್ಟು ವೇಳೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬಯಸುವಿರಿ, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು - ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಬೇಕು, ಅಚಂಚಲರಾಗಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಿಮಗೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಉದ್ವಿಗ್ನರಾಗುವಿರಿ, ಮಿತ್ರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವಿರಿ, ವಾಯು ವಿಹಾರಕ್ಕಿಂದು ಹೋಗುವಿರಿ - ಇದೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬಾರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಆಕಾಶದತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸಾಗರದುದುರು ಇಲ್ಲವೆ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. (ಇಲ್ಲಿ (ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯಲ್ಲಿ) ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಇವೆ.) ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ. - ನೀವು ಜೀವಿಸಿರುವುದೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೀವು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೀವು ಏನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದುದು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಗೂ ನೀವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಜ್ಞಾನ, ಮಿಥ್ಯೆ ಹಾಗೂ ನೋವು ಇವುಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಪಾರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದು.

(CWM, 250-51)

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಅವನು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಣಿಹವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅವನ ಚೈತ್ಯ ಸತ್ತೆಯು ಒಂದು ಮಟ್ಟದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಲುಪಿರಬೇಕು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣನಾದವನು, ವೈಯಕ್ತಿಕತೆ ಪಡೆದವನು ಆದಂತೆ

ಅವನಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಾವನೆ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತಾನಿಲ್ಲಿ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ, ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ, ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ತಾನಿಲ್ಲಿರುವುದೇಕೆಂದರೆ ಏನನ್ನೋ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತರ್ಕಬದ್ಧ ರೀತಿಯೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. - “ನಾನಿಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ ಮಣಿಹವೊಂದಿದೆ, ನನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಏನನ್ನೋ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದೇನಿರಬಹುದು” ಎಂದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮನಗಾಣುವುದಾಗಿದೆ.

“ನಾನಿಲ್ಲಿ ಏಕಿದ್ದೇನೆ?” ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 4/246)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ

ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮತರ ಭಾಗದಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲು ಹೇಳಿದ ಪ್ರತಿಸಲ - ಇಂತಹದನ್ನು ಬಹಳ ಸಲ ಹೇಳಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಆದರೆ ಹೇಳಲಾದ ಪ್ರತಿಸಲ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸುವುದು ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ. ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸಿರಿ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾದ ವಿಷಯ.

ಇಂತಹದು ತಮ್ಮಲ್ಲಾಗಲೆಂದು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದರತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕಾದುದರತ್ತ ಗಮನವಿರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

(CWM 6/444)

*

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಹೊರಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿಸಿಕೊಂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ನೀವು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಇಡೀ ತೊಂದರೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿ ನೋಡುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸಬೇಕು - ಆಳದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿರಿ, ಆಗ ನೀವು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿರುವಿರಿ. ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ, ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಡಿರಿ. ಏನನ್ನೋ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ನೀವಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಶಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆರೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕಂಪನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ, ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿರಿ, ಅವರ ಸಿಟ್ಟು ಆಧಾರ ಕಂಡಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲವೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದದ್ದು, ನಶ್ವರವಾದದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಅದರಿಂದ ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದನ್ನು, ಶಾಶ್ವತ, ಅಮರ ಹಾಗೂ ಅನಂತವಾದುದನ್ನು ಹೊಂದುವುದು, ಜಯಿಸುವುದು, ಹಾಗೂ ವಶವರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ, ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ, ದೈವೀ ಜೀವನ - ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯವಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಟಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ವಿಷಯಗಳ ಸಾಪೇಕ್ಷತೆಯ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬಂದಾಗ, ಏನೇ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ನೀವು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲುತ್ತೀರಿ ಹಾಗೂ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದಿದ್ದು ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಗೆ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ನಿಖರವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಬಹಳ ಶಾಂತಿ-ಯಿಂದಿರುವಂತಾಗುವವರೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಲಾರದೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಿರಿ. ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ. ಕನಿಷ್ಠ

ಪಕ್ಷ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿರಿ. ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಢಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಆಚರಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿರಿ.

(CWM, 3/160)

ತಿರುಗಣೆ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತಿರುವ ಈ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಭ್ರಮೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಮಾನವತೆ ಕುರುಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಒಂದು ಮೊತ್ತವಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದಿದ್ದವರ ಹಾಗೆ, ಕೇವಲ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು ಮಾಡುತ್ತ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಡವಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವವರ ಹಾಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಅವರು ಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಪೊಳ್ಳು ಚಿತ್ತಕ್ಷೋಭೆ, ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಜೀವನವೂ ಅಲ್ಲ.

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆ ಆಂತರಿಕ ಅಚಂಚಲತೆಯಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವವರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗದೆ ತಮ್ಮದೇ ಚಲನೆಯ ಸದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಕುರುಡರಾಗದೆ, ಕಿವುಡರಾಗದೆ ಇರುವವರು ಮಾತ್ರ ಆ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬಲ್ಲರು. ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲಿರಿ. ಈ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಚಲನೆಗಳ ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ, ಶಾಶ್ವತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿ ಹೋಗಿರಿ, ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

(CWM, 3/67-68)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರತಿದಿನ ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು

ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ, ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ, ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಾಲದ ನಿಜವಾದ ಅನುಭವ ಲಕ್ಷಾಂತರಗಳಿಗಿಂತ, ನೂರಾರು ವಿವರಣೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ "ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ" ಎಂಬುದು ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಹೋಗುವುದು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ.

ನಿಮ್ಮಂತರಂಗದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಇಳಿದು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ನೈಜತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ, ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಶ್ವದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವವರೆಗೆ, ಸೀಮಿತತೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಇವೆರಡು ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಇರುವ ಚಲನೆಗಳು.

ಇವೆರಡೂ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಿರತೆ, ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತತೆಗಳಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತತೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯನ್ನು, ಪ್ರಾಣಿಕದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಯಮಿತತನದಿಂದ, ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ - ಈ ಕಾಲಾವಧಿ ಧೀರ್ಘವಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು - ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸುವ ನೈಜತೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಿ.

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ದೈವೀಕೃತೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಾಗಿ, ಪರದೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಹರಿದು ಹೋಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ನೀವು ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಂತಹದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಪೂರ್ತಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅನುಭವದ ಪೂರ್ತಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನೀವು ದಿನಾಲು ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 10/19-20)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಜ್ವಾಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಬೇಕು

ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸತತ ಜೊತೆಗೂಡಿರಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಚಲನೆಯಿದೆ. ಭಗವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವನೆ, ಭಗವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಘನತೆವೆತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ

ತುಂಬಿಬಿಡುವ ಭಾವನೆ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ, ಅದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಅತಿ ಘೋರತೆ ಅಲ್ಲ, ಭಗವಂತನಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಘನತೆವೆತ್ತ ನೈಜತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ, ಹೃದಯ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಾಢವಾದ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಸ್ವಾದವಿರುತ್ತದೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ ಕೊಡುವ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂತೋಷವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಸುಂದರ ಹೂವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವೊಂದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಔದಾರ್ಯದ ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಸುಂದರ ವಾಕ್ಯವೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ, ಅಸ್ತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ವಿಷಯ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಈ ಬಗೆಯ ಭಾವನೆ ನಿಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ನಿಜವಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಆಳವಾದ, ಗಾಢವಾದ ಭಾವನೆ - ಅದೆಂದರೆ ಜಗತ್ತು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ದೈವಿಕವಾದ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಜನರು ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅವನಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಬೇಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಲು, ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಲು, ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಂತಹರು ಒಬ್ಬರು ಕಂಡುಬರಬಹುದು.

*

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು, ಅವನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ, ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳು ಅಹಂಕಾರ ಹಾಗೂ ಅದರ ಪ್ರತಿರೋಧಗಳು ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯಗಳು ಇದ್ದಾಗಲೂ ಅತಿ ಸಮೀಪದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪರಮೋಚ್ಚ ಭಗವಂತ ಅವನ ದೈವೀ ಗುರಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರಬೇಕು, ಪರಮೋಚ್ಚನ ಈ ಅದ್ಭುತ ದೈವೀಕೃತೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

ಬೆಚ್ಚಗಿನ, ಮಾಧುರ್ಯದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ವಾಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಬೇಕು, ಅದು ಎಲ್ಲ ಅಹಂಮನ್ಯತೆಯನ್ನು, ಮಬ್ಬತನವನ್ನು ಕರಗಿಸುವುದು, ಅದು ಸಾಧಕನನ್ನು, ಅವನ ಗುರಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಪರಮೋಚ್ಚನ ದೈವೀಕೃಪೆಗಾಗಿ ಇರುವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಜ್ವಾಲೆ - ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞನಾದಂತೆ, ದೈವೀಕೃಪೆಯ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ಣ-ನಾದಂತೆ ಗುರಿಯೆಡೆಗಿನ ಆ ಮಾರ್ಗ ಕಿರಿದಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವುದು.

*

ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗದ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಲಂಕಿತವಾಗದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಚಲನೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಾಗಿದೆ.

ಅದು ವಿಶೇಷವಾದ ಏನೋ ಒಂದು. ಅದು ಪ್ರೇಮವಲ್ಲ, ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ಅದು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಅದು ವಿಶೇಷವಾದ ಕಂಪನ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ಇನ್ನಾವುದೂ ಅದರಂತಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ, ತುಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ!

ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಳವಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆಳೆಯುವ ಚಲನೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಂಪನವನ್ನು ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಕಂಪನವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕೂಡಲೆ ಮನಗಾಣುವಿರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ದಿಶೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ... ಕಟ್ಟಕಡೆಯದಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಕೇವಲ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ಸಾರಭೂತ ಕಂಪನದ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ವರ್ಣದ ಛಾಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(8/40, 6/194-95; White roses Message of 26-6-1964;

The Spiritual Significance of Flowers, Part 1, p. 122)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ (ಜಗತ್ತಿನ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗಳು ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ)

ನಾವು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಎಂದರೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ಏನು ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪೂರ್ವ ಮಗ್ನರಾಗಿರದೆ ಇದ್ದು ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆ, ಪೂರ್ವ ಯೋಚನೆಗಳು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಪಡಿಸುವಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತಹದೆಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮಿಷದಿಂದ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಜೀವಿಸುವುದು, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದು, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ (ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಹೊರಳಲು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಕೇವಲ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯದತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರುವುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ಸರ್ವದೈವೀಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು. ... ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನಾವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ಭಾಗಶಃ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ಅತ್ತಿತ್ತ ಎಳೆದಾಟಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿಯಾದ ಮತ್ತು ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಲ ತಂದುಕೊಡುತ್ತೀರಿ.

(ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ.)

ಇಂತಹ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದಾಗ ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ಏಕೈಕ ದೈವೀ ಸತ್ತೆ, ಏಕೈಕ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಏಕೈಕ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ - ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ದೈವೀ ಏಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ - ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಏಕೈಕ ದೈವೀ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಗಳು, ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸುವ ಆ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅವು ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪದವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳು

ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ ತಾರ್ಕಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಭಿಪ್ರೇಷಣೆ, ಅಭಿಪ್ರೇಷಣೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣದ ಈ ಚಲನೆಗೆ, ಶರಣಾಗತಿಗೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅನುವು-ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ, ಗಾಢತೆಯಿಂದ ಅದಾಗುವುದಾಗಿದೆ ... ಅವಶ್ಯವಿರುವುದು ಅದೇ ಆಗಿದೆ.

ಅವಶ್ಯವಿರುವುದು ಅದೊಂದೇ ಆಗಿದೆ, ವಿಷಯ ಅದೊಂದೇ ಆಗಿದೆ ಅದೊಂದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. - ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾಯಾದೀಪ ಪ್ರದರ್ಶನ.

ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದೇ ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿಷಯ. ನೀವೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದ್ದಾಗ, ನೀವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ದೇಹ ಚಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದಾಗ - ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಕೇವಲ ಅದು ಮಾತ್ರ ಎಂದರೆ ಪರಮೋಚ್ಚನ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಅದರೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಆಗ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನು, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಬೇಡವೋ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರಬೇಕೋ ಇಲ್ಲವೆ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರಬೇಕೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಸೂಚನೆ ಪಡೆಯುವಿರಿ. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬೇಕೋ, ಬೇಡವೋ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸೂಚನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇರುವ ಪರಿಹಾರ ಅದೊಂದೇ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದೊಂದೇ ಪರಿಹಾರ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಬಾಲಿಶವಾದದ್ದು.

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ, ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರೀತಿಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ, ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿದೆ - ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರತೆ ಬಾಲಿಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತು ನನಗೆ ಆ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ), ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ತಳಮಳ ಹಾಗೂ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗಳಿರುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

(ಧೀರ್ಘ ಮೌನ)

ಅದೆಲ್ಲವೂ ಜಗತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನತ್ತ ಹೊರಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ಏಕೆ? ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

(CWM 11: 184-86)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೇಹಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಮಗ್ರ ನೆರವೇರಿಕೆ

ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಈ ದೈವೀ ಏಕೈಕನಾದವನನ್ನು ನೋಡುವುದು, ಅವನೇ ಆಗಿಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ರಹಸ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಹಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಗೆ ಬಾಹ್ಯದ್ದೆಂದು ನೋಡುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಾಗುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ.

ಅವನ ವಶಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆದ ಹಾಗೆ.

ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಏಕತೆ ಹಾಗೂ ಭಿನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿರುವ ಸಂತೋಷ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟ ಆತ್ಮ ಮಜ್ಜಿನಲ್ಲಿ ಅರಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಸಮಗ್ರ ಯೋಗದ ಗುರಿಯ ಇಡೀ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ, ವಿಶ್ವಂಭರ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ

ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಅದು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಅದು ಮಾನವ ಆತ್ಮವನ್ನು ದೈವೀ ಆತ್ಮವನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ದೈವೀ ಜೀವನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಮಗ್ರ ನೆರವೇರಿಕೆಯತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುವ ರಹಸ್ಯ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈವೀ ವಿವೇಕ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಪ್ರೇಮವೂ ಆದ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಅಹಂಮನುಷ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ತೀರಾ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದದ್ದು.

ಮತ್ತು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಎಲ್ಲ ಎಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು.

ಮೊದಲಿಗೆ ಅದು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಹಂಮನುಷ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಯೋಚನೆಯ, ಸಂವೇದನೆಯ, ಭಾವನೆಯ ರೂಡಿಗಳು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯತ್ತ ತಲುಪುವ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ನಂತರವೂ ಅದು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆ, ಧೈರ್ಯ, ಶರಣಾಗತಿ ಇವು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕವಿದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದವುಗಳಲ್ಲ.

ದೈವೀಕಾರ್ಯಗತಿಯನ್ನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ದೋಷವನ್ನು, ದಿವ್ಯಾನಂದ ತಲುಪಲು ವೇದನೆಯನ್ನು, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ತಲುಪಲು ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ.

ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವೇಳುತ್ತದೆ, ಗಾಢ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಧೈರ್ಯಗುಂದುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಫಲತೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ನಮ್ಮ ಬಂಡಾಯದಿಂದ ಜುಗುಪ್ಸೆ-ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಉತ್ಸಾಹ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ದೂರ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನಲ್ಲಿ ಮಾತೆಯ ಇಡಿಯಾದ ಮಮತೆಯಿದೆ, ಶಿಕ್ಷಕನ ಇಡಿಯಾದ ತಾಳ್ಮೆಯಿದೆ.

(CWSA 23/63-64)

ದೇಹದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸದ್ಯ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಕವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಒಳನುಗ್ಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಭೌತಿಕ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಅಚಂಚಲತೆ ಇರುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಅದು ದೇಹ ಸ್ವಭಾವದ ತಾಮಸಿಕ ಜಡತ್ವದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಉಳಿದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(CWSA 28/246-47)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಉತ್ಪಾಂತಿಯು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಾಂದ್ರತೆ(density)ಯೊಳಗಿಂದ ದಿವ್ಯಾತ್ಮದ ಪ್ರಗತಿಪರ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ತೋರಿಕೆಯ ಪಶು-ಸತ್ತೆಯೊಳಗಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಭಗವಂತ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWSA 12/334)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಅನುಬಂಧ:

ಬ್ರಹ್ಮನೊನ ವಧು (ವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಕತೆ)

ನಾನು ನಿಮಗೆ ಇಂದು ಒಂದು ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವನಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ತರುಣಿಗಾಗಿ ಇದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಬಹಳ

ಹಳೆಯ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಕತೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕತೆ*.

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ - ಸಹಜವಾಗಿ ನಾನು ಕಾಲ ಗಣನೆ, ಸ್ಥಳವಕಾಶ (space)ಗಳಲ್ಲದ ಸಮಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆಗ ಏಕೈಕ ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯಿತ್ತು - ಅದರ ಹೆಸರು ಬ್ರಹ್ಮನ್; ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಳಾದ ನಮಗೆ ಅದು ಪರಮೋಚ್ಚ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ದೈವೀ ಪ್ರಭು ಇಲ್ಲವೆ ಮನುಷ್ಯ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಒಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅವನು ಪ್ರಭು ಸೂರ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಸತ್ಯ, ಪ್ರಕಾಶಗಳ ಏಕೈಕ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ಇದು: ಈ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ತನ್ನನ್ನೇ ಅವಲೋಕಿಸಿದ, ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಕಾಶಮಯತೆ, ಉಜ್ವಲತೆ ಮಬ್ಬಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ, ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಷ್ಟ ವರ್ಣದವನಾಗತೊಡಗಿದ್ದ. ಅವನು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿತ್ತು? ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳಾದ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದ, ಅವರು ಕೂಡಲೆ ಮುಂದೆ ಬಂದರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದವನು ವರುಣನಾಗಿದ್ದ. ವರುಣ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಎಂದಿದೆ. ಅವನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲ, ಅತ್ಯಂತ ದೀರ್ಘ ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೂ ನೋಡಬಲ್ಲ, ಅಪರಿಚಿತ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನೂ ನೋಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ಅವನು ಸಂಗತಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ. ಮತ್ತು

* ಜನರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಮನುಷ್ಯ ವಿಶ್ವದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸಿದರೆ ಆಗ ಅವು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಕತೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಈ ಕತೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಶು ಸದೃಶ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧನ ರೂಪದವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಹಾಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವು ನಮ್ಮಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಉಳಿದುಬಿಡುವವು. ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ: ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಅಂತರ್ನಿಹಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬಾಹ್ಯೀಕರಿಸಿದರೆ ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಭಾಗಶಃವಾದರೂ ಪುನರ್ಜೀವಿಸಬಲ್ಲನಾದರೆ ಅದು ವಿಶಾಲ ರೂಪರೇಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು, ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ವಿಷಯಗಳ ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯಬಲ್ಲನು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೆಡೆಗೊಡದ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸದಂತೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಕತೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಕೀರ್ತಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು.

“ದೈವೀ ಪ್ರಭುವೆ, ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಶಕ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಜಾಯಾ ಏಕವಾಗಿದ್ದರು, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿದ್ದರು, ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೆಸುಗೆಗೊಂಡಂತಿದ್ದರು, ಯಾವಾಗಲೂ ಏಕೈಕ ಸತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದರು. “ಬ್ರಹ್ಮನ್ ವಧು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದು ವರುಣ ಹೇಳಿದ. ಅವಳು ಬ್ರಹ್ಮನ್‌ನನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿರಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಈಗ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ ವರುಣ ತನ್ನ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ, ಒಳನುಗ್ಗಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವ ತನ್ನ ಕ್ಷಮತೆಯ ಮೂಲಕ ಬ್ರಹ್ಮಶಕ್ತಿ, ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬಹಳ ದೂರ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಎದೆಯ ಆಳದಲ್ಲಿಳಿದು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಭೌತದ್ರವ್ಯಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಘಟನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ. ಅವಳು ಭೌತದ್ರವ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ, ಪ್ರಜ್ಞಾರಹಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ಹಾಗೆ ಕಷ್ಟ ವರ್ಣದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಜೀವಿಗಳೊಡನೆ, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳೊಡನೆ ಏಕವಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ “ನಾವು ಅವಳನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಅವಳು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಅವಳ ಪ್ರಭುವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕು - ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅವಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ತನ್ನದೇ ಗುರುತನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವಂತಾಗುವುದು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳ ಸಮೀಪ ಸಾಗಿ ಹೋದವರಲ್ಲಿ ಸೋಮ ಮೊದಲಿನವನಾಗಿದ್ದ. ಸೋಮ ಎಂದರೆ ಚಂದ್ರ, ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಸಂಕೀರ್ತವಾದವನು. ದಿವ್ಯಾನಂದವೇ ದೈವೀಪ್ರಭು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೋಮ ಮುಂದಾಳುತನ ವಹಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಮನೆಯತ್ತ ಮರಳಿ ಸಾಗುವ ಪ್ರಯಾಣದ ದೀರ್ಘ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಅವಳ ಮನವೊಲಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾರ್ವತಿ ತನ್ನ ಪಾರ್ಥಿವ ತವರುಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ದೈವೀಪ್ರಭುವಿರುವ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದುದರ ಪ್ರತೀಕವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರದ್ದೆನಿಸುವ ಕತೆ ವೇದದಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ದೇವತೆ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಕತೆ ಇದೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ವೈದಿಕ ವ್ರತಾಚರಣೆಯಾದ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಜ್ಞವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಅವನು ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಮುಂದೆ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲಾದ ಪುರೋಹಿತ. - ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೂಡಲೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವೆ, ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಉತ್ಕರ್ಷ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ - ಅದರರ್ಥ ಅಭಿಷೇಕವೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಕತೆ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೀತಿ ಹೀಗಿದೆ: ಯಜ್ಞ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ ಯಜ್ಞದ ನೇತಾರ ಅಗ್ನಿದೇವತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದರು, ಅವನಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ್ದ. ಮತ್ತು ರೂಢಿಯ ಪ್ರಕಾರ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದರು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪ ಮಾಡಿದವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಈಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಆ ದೇವತೆ ಹೋದದ್ದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದರು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅಗ್ನಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು - ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ? - ನೀರಿನ ಕೆಳಗಡೆ. ದೇವತೆಗಳು ಅವನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರು: “ಓ ಅಗ್ನಿಯೆ, ನೀನೇಕೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವೆ? ಹೊರಗೆ ಬಾ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಅಲ್ಲಿದೆ.” “ಇಲ್ಲ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವೇನೇ ಹೇಳಿರಿ, ನಾನಿಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ.” - “ಆದರೆ ಏಕೆ?” - “ಅದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಕಾರ್ಯ, ನನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅನೇಕರು ಆ ಕಾರ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಯಾರೂ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ನಿರರ್ಥಕ ಶ್ರಮ.” ದೇವತೆಗಳು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದರು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರು, ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು:

“ಇಲ್ಲ ಅಗ್ನಿ ಅದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ, ನೀನು ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವೆ ಎಂದು ನಾವು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ.” ದೇವತೆಗಳು ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲಸ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದೇವತೆಯ ಮನವೊಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು.

ಯಜ್ಞದ ಅರ್ಥ - ನಾನು ಇದೀಗ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ - ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಹಣ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಸಾಗಿ ಹೋದಾಗ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮಬ್ಬಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಚ್ಚತರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದತ್ತ ನಾವು ಚಲಿಸಿದಾಗ ಅದು ಆರೋಹಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಯಜ್ಞವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ: ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮತರ ಎಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಭಾವದ ನಿಮ್ಮತರ ಹಂತಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ನೀವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚತರ ನೈಜತೆಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಗ್ನಿ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಹಾಗೂ ಅಭಿಷೇಯ ಶಕ್ತಿ, ಅದು ನೀವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮರ್ತ್ಯ ಸತ್ತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೋ ಆಗಲು ಬಯಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ನಿಜವಾದ ತಪಸ್ಸು, ಮೇಲ್ಗಡೆ ಸಾಗಲು ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣದ ವಿರುದ್ಧ ಶ್ರಮದಾಯಕ ಪ್ರಯತ್ನ, ನಿಜವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ. ಅಗ್ನಿ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಕರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಅಗ್ನಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಇಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ನೀರಿನ ಕೆಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನೀರಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯೇನು? ಅದು ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ, ಜೀವಶಕ್ತಿಯ ಸಂಕೇತ. ಇದೂ ಕೂಡ ಅಗ್ನಿಯದೇ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಕ್ತಿಯ ರೂಪ, ಆದರೆ ಅದು ನಿಲುವಂಗಿ ಧರಿಸಿದ್ದು, ಭೌತಿಕ ಕೋಶದ ವಸ್ತುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಭೌತಿಕ ಕೋಶ ಒಂದು ಅಡಗಿದ ಮನೆಯ ಹಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯ ಆ ರೂಪ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದು ಮೇಲಕ್ಕೇರಬೇಕು.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಕತೆಯತ್ತ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ವಧು ಬ್ರಹ್ಮಜಾಯಾ ತನ್ನ ಮನೆಯತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಅವಳ ಜೊತೆಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಕತೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಿದೆ - ಮೊದಲಿನ ಪ್ರಸಂಗ, ಅದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಇದ್ದ ಹಾಗಿದೆ. ದೈವೀ ವಧು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದದ್ದಾದರೂ ಏಕೆ? ಒಮ್ಮೆ ಅವನೊಡನೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಲು

ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಉಪನಿಷತ್ತು ವರದಿ ಮಾಡುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಕತೆ ಹೀಗಿದೆ: ಪ್ರಭು ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವರೆಗೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ, ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದ, ಏಕೈಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿದ್ದ, ಏಕೈಕ ದೈವೀ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದ, ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವಿಭಾಜ್ಯನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಏಕಾಕಿ ಎಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಜನರಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕೇವಲ ದೈವೀ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈಗ ತಾನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗೆ ಬಂದಿತು, ಅವನು ನೋಡಿದ, ಮತ್ತು ನೀವು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. “ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ? ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು ಇಬ್ಬರಾಗಬೇಕು - ‘ಏಕಾಕೀ ನ ರಮತೆ’ ನೀನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಂತೋಷವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಅವನು ತನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಹೀಗೆ ಪರಮೋಚ್ಚನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ತನ್ನನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗುವಂತೆ ವಿಭಜಿಸಿದ, ಏಕವಾದದ್ದು ಎರಡು ಬಗೆಯದಾಯಿತು, ಒಂದು ಪುರುಷನ ಭಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಭಾಗ, ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯದು, ಇನ್ನೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳದು, ಒಂದು ಭಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನ್‌ನದು, ಇನ್ನೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಶಕ್ತಿಯದು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವೆರಡೂ ಭಾಗಗಳಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಅವು ಏಕಗೊಂಡಿದ್ದವು, ಅವೆರಡೂ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಬೆಸುಗೆಗೊಂಡಂತೆ, ಒಂದೇ ಸತ್ತೆಯಾಗಿ, ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಾಗಿ ಇದ್ದವು, ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಪ್ರಭು, ಅಗ್ನಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ಜ್ವಾಲೆ - ಅವು ಏಕವಾಗಿದ್ದವು, ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂದಾಗ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾಗಗಳಾದವು, ಬ್ರಹ್ಮನ್ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡನು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ತಂದನು. ಶಕ್ತಿಯೇ ಸ್ವತಃ ಹೊರಗೆ ಹೋದಳು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದರು, ಒಬ್ಬರ ಎದುರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದವರು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು: “ಅವನು” ಮತ್ತು “ಅವಳು” ಇದ್ದ ನಾಟಕವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು “ಅವನು” ಮತ್ತು “ಅವಳು” ಇವರ ಲೀಲೆ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಗೆ ಏಕವಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು

ಹೇಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಏಕವಾದರು ಮತ್ತು ಪುನರ್ಮಿಲನ ಹೇಗಾಯಿತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕ ನೋಡಲು ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡಾಗ ಅವರ ನಡುವಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿತು, ಅವರ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು, ಅದೆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆಂದರೆ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡರು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಅದೆಷ್ಟು ದೂರ ಹೋದಳೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ಒಂದು ತುದಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಮೇಲ್ನಡೆಗಿರುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅವಳು ಕೆಳಗಡೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಷ್ಟ ಭೌತದ್ರವ್ಯವಾಗಿದ್ದಳು. ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಕೂಡ ವಿರುದ್ಧ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ, ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡು, ಶೂನ್ಯದತ್ತ ಹೊರಟು ಹೋದ. ಬೌದ್ಧರು ಈ ಶೂನ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಾಣ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ಮರಳಿ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕತೆ. ಶಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ದೂರವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ದೂರ ಉಳಿದುಬಿಡುವುದು ಅವಳ ನಿಲುವಲ್ಲ. ಅವಳು ಪ್ರಭುವಿನತ್ತ ಮರಳಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡುದಾದರೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಉಚ್ಚ ಪ್ರಕೃತಿಗಾಗಿ ರೂಪ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದುದರ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಪಡೆದುದರ ಕತೆ. ವೇದಗಳು ವರ್ಣಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸರಣಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ನಿಮ್ಮತರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರ ನಂತರ ಒಬ್ಬರಂತೆ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲಿನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು ಎಂದು ವೇದ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಸೋಮ ಬಂದ ಎಂದರೆ ದಿವ್ಯಾನಂದವು ಪತನಗೊಂಡ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅದು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ನಡೆ ಸಾಗುವಂತೆ ಬಲವಂತಪಡಿಸಿತು. ಅವರ ಮೊದಲ ಏಕತೆಯ ಮೂಲ ಆನಂದವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮರಳಿ ಏಕತೆ ಪಡೆಯಲು ಆನಂದವೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಹಾಗೂ ನೇತಾರನಾಗುವಂತಹದು. ನಂತರ ಅಗ್ನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅಗ್ನಿ ಎಂದರೆ, ನಾನೀಗಾಗಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮೇಲ್ನಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಪ್ರಕಾಶ

ಹಾಗೂ ಜ್ವಾಲೆ. ಅಜ್ಞಾನಿ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲು ಮಂತ್ರವೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದ. ಅದು ನೀವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ರೀತಿಯ ದೀಕ್ಷೆ. ನೀವು ಗುರುವೊಬ್ಬನ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಗುರು ನಿಮಗೆ ಮಂತ್ರವೊಂದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಿ ದೈವೀ ಶಬ್ದವಾದ “ಬ್ರಹ್ಮ” ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅವನ (ಬ್ರಹ್ಮನ) ಪ್ರತೀಕವೆಂದು ಶಕ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳು ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ಆ ಮಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತಳಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮತ್ತು ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ತಾನು ಪ್ರಭುವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಅಗ್ನಿ ಹೇಳಿದ: “ನೀನು ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಎರಡನೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಭವ್ಯವಾಗಿಸು. ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರುವಿ, ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ ಏಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಿ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿ ನಿನ್ನದಾಗಿದೆ, ಈಗ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಶ್ವಂಭರವಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಹಾಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಧು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವಂಭರವಾದುದನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದರತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋದಳು, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದಳು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದಳು.

ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂರು ಹಂತಗಳಿವೆ, ಪರಮೋಚ್ಚನೆಡೆಗೆ ಆರೋಹಣ ಮಾಡಲು ಮೂರು ಹಂತಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ರೂಪಗಳಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸತ್ತೆ, ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟ ಸತ್ತೆ, ನಂತರ ಆ ಪಂಜರ(shell)ದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳೊಡನೆ, ಮನುಕುಲದೊಡನೆ, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಯಷ್ಟೇ ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತೀರಿ, ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಆಚೆಗೆ ವಿಶ್ವಾತೀತವಾದುದೆಂದು ಕರೆಯಲಾದುದರತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮೋಚ್ಚನಾದವನನ್ನು, ಇಡಿಯಾದ, ಪರಮೋಚ್ಚ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಧು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಂಭರ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವಾತೀತವಾದುದರಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ದೈವೀ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನದೇ

ಇಡಿಯಾದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೌತಿಕ ರೂಪತಾಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಉಚ್ಚತರ, ಹೆಚ್ಚು ವೈಭವಯುತ ಮೈದಾಳುವಿಕೆಗಳತ್ತ ಪೊರೆಗಳನ್ನು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಕಳಚಿ ಹಾಕುತ್ತ ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತ ಹೋದಳು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅವಳು ಮೊದಲು ತಾನು ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಳು. ಹೀಗೆ ಏಕತೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ಅವರ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಒಳಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು, ಅವರು ಕೊನೆಗೆ ತಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು.

ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪುನರ್ಮಿಲನ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕೂಡ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೃಥ್ವಿ ಅದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇದ್ದುದರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಧು ಅವನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡು ಮತ್ತು ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು, ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕಗೊಂಡುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೊಂದು ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದಿತು. ಆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅವಳ ನೈಜತೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ನೈಜತೆ ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಸುಗೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ದೈವೀ ವಧು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು, ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿದಳು ಮತ್ತು ಅದರೊಡನೆ ಏಕವಾದಳು, ಅವಳು ಭೌತದ್ರವ್ಯವಾದಳು, ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯಾದಳು. ‘ಭೀಮಜಾಯಾ’ ಎಂದು ವೇದ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಅವಳು ಭಯಾನಕ ಹಾಗೂ ಬಲಿಷ್ಠಳಾದ ಪತ್ನಿಯಾದಳು - ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾಳಿಯಾದಳು. ಅವಳು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ‘ಸೌಮ್ಯಜಾಯಾ’ ಆಗಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು, ಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಗಡೆ ಸಾಗಲು ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಿದಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಭಾರವಾದದ್ದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಅದರ ರೂಪಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕೊನೆಯ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಮನುಕುಲ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವಿರುವ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದು ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈವೀ ವಧು, ದೈವೀ ವರ ಇವರ ಏಕತೆಯ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕು.

ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾಟಕ ಇದೇ ಆಗಿದೆ, ಇದು ನಿಜವಾದ ನಾಟಕ, ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ಬೇರೊಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತರ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ವೇದಗಳು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ “ಆ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ” ಅದು ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ನೈಜವಾದದ್ದಾಗಲು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಮೈದಾಳುವಿಕೆ, ಭೌತರೂಪ ತಾಳುವಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂರ್ತರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರೋಹಣವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಆರೋಹಣವೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಗಡುಸಾದ ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಮುಸುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಕೂಡ ಇರುವನು, ಅದರ ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಿಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಬೆಳಕಿನ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಕಣ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರರ್ಥ ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮುಖವಾದ ಪ್ರೇರಣೆ ಅಥವಾ ಲವಲವಿಕೆ ಇದೆ, ನಾವು ಅಭಿಪ್ರೇ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿ ಅಪ್ರಚ್ಛೇದ ತಳಬಂಡೆ ತಲುಪಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಲನೆ, ಎಂದರೆ ಹಿನ್ನೆಗೆತವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿರ್ಜೀವ ಪ್ರಕೃತಿ ಜಾಗ್ರತಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಅದರ ಉತ್ಪಾಂತಿ, ಮೇಲ್ಮುಖ ಪ್ರಯಾಣದ ಪ್ರಾರಂಭ. ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತ ಹೋದ ಹಾಗೆ, ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಭು ಕೂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಅದರರ್ಥ ಪ್ರಭು ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಇದು ಎರಡು ಬಗೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆ. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಿಸಲಾಗದು, ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರು. ತೋರಿಕೆಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಅಥವಾ ಮಬ್ಬು ಮುಸುಕುವಿಕೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಪುನರ್ಮಿಲನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲೀಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈ ಯುಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಾವು ಬಹುಶಃ ಕೊನೆಯ ಸಿದ್ಧಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ, ಅದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು, ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆ

ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರು: ಮಬ್ಬಾದ, ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತರೂಪದ ಭೌತದ್ರವ್ಯ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಮಾತೆ - ವೇದಕಾಲದ ಭೀಮಜಾಯಾ - ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುವಳು ಮತ್ತು ಆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನುಕುಲಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪಾಲಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಬೇರೆ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪಗಳು ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭೌತಿಕವಾದದ್ದು ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಬಹುಶಃ ಅರುಣೋದಯ ಎದ್ದು ಕಂಡುಬರುವ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನೀವೆಲ್ಲ, ನಾವೆಲ್ಲ, ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

- ನಲಿನಿಕಾಂತ ಗುಪ್ತ

*The best way of meeting difficulties
is a quiet and calm confidence in the Grace.*

- The Mother

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 44 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : CPMG/KA/BGS/368/2012-2014

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2014

Licensed to Post at MBC, Bangalore GPO, Bangalore - 560 001

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆ್ಯಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜಿ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459628

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Sessaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bangalore - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.